

РЕШЕНИЕ

№ 482

гр. В., 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., IV СЪСТАВ НО, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ж. Дечев

при участието на секретаря Павлинка Н. Йорданова
като разгледа докладваното от Андрей Ж. Дечев Административно
наказателно дело № 20231320200555 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от „СИБ1-И. А.“ ЕООД, ЕИК: 105577380, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. „Х.Б.“, № 34, вх. „Б“, ет. 3, ап. 5, представлявано от И. А. П. – управител, против Наказателно постановление №05-2300025 от 12.04.2023г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище - В., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 53 от ЗАНН, във вр. с чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от кодекса на труда – имуществена санкция в размер на 1500 лв. за извършено административно нарушение по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда.

Жалбоподателят в жалбата си оспорва НП, като заема становище да се уважи жалбата като основателна, а атакуваното наказателно постановление да се отмени като незаконосъобразно и необосновано. Същият се явява в с.з., като заема становище, с което се иска отмяна на НП като незаконосъобразно и необосновано.

Процесуалният представител на ответната страна заема становище в с. з. да се потвърди атакуваното наказателно постановление като законосъобразно и обосновано, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, Съдът прие за установена следната фактическа

обстановка:

На 15.02.2023г. при извършена проверка по документи на „СИБ1-И. А.“ ЕООД, ЕИК: 105577380 в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище - В., се установило, че от представена разчетно-платежна ведомост за начислени трудови възнаграждения за месец август 2022г., дружеството, в качеството си на работодател, не е изплатило уговореното и начислено трудово възнаграждение за извършената работа за месец август 2022г. на Е.Е.Б., „Пекар“, с чиста сума за получаване в размер на 600,53 лв.

Свидетелят Снежина А.а, счетоводител при жалбоподателя, твърди, че се е обаждала по телефона на Евгени Е. да дойде при нея и да подпише документите, същият обещал, но не е дошъл. Твърди още, че на Е. му се е заплащало предварително винаги и управителят И. А. и е казал, че процесната сума също му я е изплатил предварително, преди да бъдат изготвени ведомостите. На 25.08.2022г. авансово. На 09.09.2022г. И. А. и Снежина А.а решили да съкратят Е., за да се регистрира в Бюрото по труда. Отношенията им с Е. се влошили, същият пуснал жалба в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище – В. и не се явявал по дела.

Свидетелят Е. М. твърди, че не е чул оплаквания на някой във фирмата нещо да не му е изплатено, където той работил като шофьор.

Свидетелят Т. Т. твърди, че не знае дали на Е. му е заплатено трудовото възнаграждение.

Свидетелят М. А. твърди, че не знае във фирмата да има някой, който да не е получил заплата. Възнагражденията се изплащали на ръка и след това се подписвали на ведомост, дори се получавало заплата по-рано, отколкото другите.

Свидетелят И. А. твърди, че Евгени не е дошъл на работа и той дошъл вместо него. Работодателят му изплатил предварително заплата. Е. си взел заплата и не бил дошъл на работа цяла седмица.. На 15-ти получавали аванс, на 30-ти заплата. Свидетелят лично видял, че управителят е дал на Е. заплата.. На ведомост се подписвали вечерта, тъй като заплатите се изплащали вечерта.

Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните по делото гласни и писмени доказателства - показанията на свидетеля П. П. - актосъставител, свидетелите Снежина А.а, Е. М., Т. Т., М. А., И. А. и

административно-наказателната преписка.

Между така събраните доказателства няма противоречия, кореспондират помежду си и взаимно се допълват, поради което Съдът ги кредитира.

Съдът, за да се произнесе, взе предвид следните съображения:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал.2 от ЗАНН от лице с правен интерес от обжалване на НП, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл.270, ал.3 КТ трудовото възнаграждение се изплаща лично на работника или служителя по ведомост или срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя - на негови близки. По писмено искане на работника или служителя трудовото му възнаграждение се превежда на влог в посочената от него банка. Константна е практиката на ВКС по разширително тълкуване на посочената норма. Според Решение № 165 от 06.12.2018 г. по гр. д. № 181/2018 г., ГК, III ГО на ВКС, ограничението на свидетелските показания и равнозначното му изискване за писмена форма за доказване на определени обстоятелства, не изключва допустимостта на други доказателствени средства, каквито са съдебно, извънсъдебно признание, веществени доказателства, заключение на вещо лице, както и молби – декларации пред НАП и НОИ, служебни бележки, други документи, подписани от ищеца, съдържащи негови изявления, сочещи на единствения възможен извод, че сумите по трудовите възнаграждения са платени. В идентичен смисъл е Решение № 131 от 12.07.2018 г. по гр. д. № 131/2018 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС - изброяването в чл. 270, ал. 3 КТ на доказателствата, с които се доказва плащането на трудово възнаграждение е примерно. То не изключва възможността плащането да бъде доказано с всички, допустими по ГПК доказателствени средства. В конкретния случай, доказателства, удостоверяващи изплащането на трудови възнаграждения, са представени по делото. Независимо, че не съдържат подпис на работника, те съдържат достатъчно индивидуализиращи данни, както за размера на дължимите възнаграждения за конкретен месец, така и на свидетелите, чиито показания да потвърдят тяхното изплащане. Липсата на активност за установяване на релевантните по чл.128, т.2, вр. чл.270, ал.2 КТ, обстоятелства, вкл. по реда на чл.52, ал.4 ЗАНН, е довела до допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неизясняване на действителната фактическа

обстановка, пренесено в обжалваното пред ВРС наказателно постановление.

Тези обстоятелства, както и липса на забавяне или неизплащане на заплати, се установяват от свидетелите и при разпита им пред ВРС по настоящото дело. В случая, установеното от жалбоподателя /не по нейна вина/ неподписване от работника във ведомостите за заплати, преодолява забраната за събиране на гласни доказателства, поради което свидетелските показания са допустими. Тази доказателствена съвкупност навежда на категоричен и несъмнен извод за липса на нарушение на чл.128, т.2 от КТ, изразяващо се в неизплащане на трудово възнаграждение. Ангажирането на административнонаказателната отговорност на работодателя за това нарушение е неправилно и незаконосъобразно, включително не се установява от събраните в административното и съдебно производства доказателства. Недопустимо е при липса на проявена активност по установяване на действителните факти по случая да се санкционира дружеството-работодател, което добросъвестно е поканило работника да приеме търсимото възнаграждение по смисъла на чл.270, ал.1 КТ /трудоовото възнаграждение се изплаща в предприятието/ и е удостоверило неговото изплащане по начин, съответстващ на влошените отношения с него.

По силата на чл.52, ал.4 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. В случая, неизпълнението на това задължение от АНО е довело до неизясняване на фактите и обстоятелствата, пряко относими към състава на нарушението по чл.128, т.2 от КТ, изразяващо се в неизплащане на трудово възнаграждение.

В този смисъл Съдът намира, че НП е незаконосъобразно и необосновано и ще следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН В.ският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №05-2300025 от 12.04.2023г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище - В., с което на жалбоподателя „СИБ1-И. А.“ ЕООД, ЕИК: 105577380, със седалище и адрес

на управление: гр. В., ул. „Х.Б.“, № 34, вх. „Б“, ет. 3, ап. 5, представлявано от И. А. П. – управител, е наложено административно наказание на основание чл. 53 от ЗАНН, във вр. с чл. 416, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от кодекса на труда – имуществена санкция в размер на 1500 лв. за извършено административно нарушение по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните пред Административен съд-гр. В..

Съдия при Районен съд – В.: _____